

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget fremsættes som led i 6 partiers aftale om finansloven for 1992, jf. også bemærkningerne til ændringsforslag til L 47.

Ifølge aftalen er der enighed om at gennemføre en a conto skatteordning for selskaber m.v. fra 1993. For indkomståret 1992 gennemføres en særlig ordning for selskaber, der vælger a conto ordningen. Ordningen for 1992 går ud på, at der sker en nedsættelse af skatten svarende til en skattesats på 34 pct. for den del af selskabsskatten m.v. for indkomståret 1992, der er betalt inden 31. december 1992.

Endvidere er det et led i aftalen, at der gennemføres en nedsættelse af virksomhedsskatten efter virksomhedsskatteloven fra 38 pct. til 34 pct.

I tilslutning til nedsættelsen af virksomhedsskatten foreslås, at den såkaldte nettometode i virksomhedsordningen, hvorefter virksomhedsejere kan vælge at opgøre de beløb, der i løbet af indkomståret hæves fra virksomheden, som nettobeløb, ophæves.

I forbindelse med forslaget om nedsættelse af virksomhedsskatten foreslås endvidere, at adgangen til at overføre ubenyttede investeringsfondshenlæggelser til selskabet, når en personligt ejet virksomhed omdannes til et selskab efter virksomhedsomdannelsesloven, ophæves.

Endvidere er det aftalt, at det undersøges hvilke finansielle aktiver og passiver, der kan holdes uden for den skattefri virksomhedsomdannelses, såfremt disse aktiver/passiver indgår i virksomhedsordningen for den virksomhed, der omdannes til et selskab.

Ændringerne må ikke forringe mulighederne for at foretage reel opsparring i virksomheden til foreløbig virksomhedsbeskatning. Endvidere skal ændringerne gennemføres således, at regelsættet vedrørende virksomhedsordningen ikke kompliceres.

Der foreslås en nedsættelse af skatteprocenten i kulbrinteskatteloven for danske og udenlandske personer, der oppebærer indtægter ved produktion af kulbrinter i Danmark. Forslaget om en ændring af skatteprocenten i kulbrinteskatteloven skal ses i forlængelse af den ligestilling, der blev indført i forbindelse med skattereformen, hvor personer med indtægter fra kulbrinteindvinding blev ligestillet med virksomheder og selskaber.

Provenumæssige konsekvenser

Sænkning af virksomhedsskattesatsen fra 38 pct. til 34 pct. skønnes at medføre et umiddelbart provenutab for staten på ca. 120 mill. kr. årligt fra og med indkomståret 1992. Provenutabet vil slå igennem i finansåret 1992, i det omfang der sker ændringer af forskudsregistreringen for 1992.

Virksomhedsskatten er en foreløbig skat af den del af overskuddet, der opspares i virksomheden. Når opsparringen hæves, beskattes den hos indehaveren som personlig indkomst med modregning af den foreløbige virksomhedsskat i den endelige skat.

Benyttelse af nettometoden i virksomhedsordningen indebærer, at virksomhedsejere, der midlertidigt har behov for likvide midler i privatdelen, kan låne beløbet i virksomheden og indskyde det senere på året med den effekt, at kun et eventuelt nettoudtræk anses for hævet. Der beregnes dog rentekorrektion af det lånte beløb.

For at undgå, at hele lånet anses for hævet med deraf følgende beskatning, og tilbagebetalingen betragtes som indskud, vil virksomhedsejere i fremtiden, når nettometoden ikke længere kan anvendes, formentlig klare midlertidige likviditetsbehov ved låntagning i privatdelen.

Da rentekorrektionen på den ene side beregnes, som om lånet løber et helt år, men på den anden side med en rente, som er lidt lavere end pengeinstitutternes udlånsrente, bliver rentekorrektionen nok som oftest tæt på renten af et privat banklån. De provenumæssige konsekvenser af ophævelsen af nettometoden skønnes derfor at være meget begrænsede.

Den foreslåede ophævelse af adgangen til at overføre ubenyttede investeringsfondshenlæggelser ved omdannelse af personligt ejede virksomheder til selskaber vil formentlig føre til, at den erhvervsdrivende enten anvender henlæggelsen til forlods afskrivning før omdannelsen ved at fremrykke køb af afskrivningsberettigede aktiver, eller beholder investeringsfondshenlæggelsen i en del af virksomheden, der ikke indgår i omdannelsen. På denne baggrund skønnes den provenumæssige gevinst ved at ophæve adgangen til overførsel at være beskeden.